

Marga Juanico

Agility

En sentir parlar d'Agility a més d'un els sona a estranger. Però són molts els aficionats a aquesta disciplina que hi ha a la nostra illa.

Per entendre-ho primer hem d'anar als seus inicis. Agility comença a nivell mundial als anys 70. A Anglaterra hi havia una exposició de bellesa canina de fama mundial, l'exposició Cruft. Entre una i altra exposició quedava molt de temps buit i necessitaven un entreteniment per evitar l'avorriment dels espectadors. Un d'ells, aficionat a l'hípica, adaptà els salts d'obstacles als cans i a poc a poc sorgí una nova modalitat competitiva, on era molt més important l'obediència i l'agilitat que no la bellesa. Tot i que el premi Cruft de bellesa segueix en actiu, la competició d'Agility va tenir una gran acceptació i es va exportar a la resta del món. Va ser aquesta darrera exposició la que travessà fronteres.

A Menorca el primer Club Agility que hi va haver va ser el 2007 a Alaior. Existia ja l'obediència bàsica per a cans. Diversos membres del club van veure televisada una competició d'Agility nacional i es van interessar des del primer moment. Es posaren en contacte amb altres clubs ja creats a la península i a Balears i, entre tots, es van proposar donar-li cos.

Així, a part d'obediència bàsica, es van començar a entrenar als cans en els obstacles.

Per ensenyar un ca de qualsevol raça el primer que s'ha de fer és ensenyar-li obediència bàsica, premiant el que fa bé i no castigant el que fa malament.

El ca no porta collar, pel que se li ha d'ensenyar també a xalar amb el que fa.

El 2011 es crea el Club Agility Migjorn, on es reuneixen un grup d'amics d'altres clubs de l'illa per crear-ne un de nou. Aquest club està format per un grup de voluntaris que de manera desinteressada preparen els cans per participar en els diferents premis i certàmens.

Tot i que oficialment no es tracta d'un esport, queda poc per aconseguir-ho, i és de cada vegada més valorat i de cada vegada hi ha més participants.

Actualment existeixen diverses organitzacions a nivell nacional, però tots els clubs de Balears participen a UCA (Union Clubs Agility). En aquesta organització, la competició s'estructura en dos nivells, amb una lliga regional, i la lliga nacional, i la Copa d'Espanya, competició a nivell nacional. A més a

més, dins la lliga regional de Balears, existeix una prova més significativa que la resta, que es realitza a Mallorca, ja que s'ha designat com a Copa Balears, prova que any rere any té una major afluència de participants

Cada prova s'estructura en dos graus, segons el nivell de dificultat de les pistes. També s'organitza en funció de les mides dels cans; actualment existeixen quatre mides diferenciades. Cada prova consta de dos circuits per a cada nivell, aquests circuits consten de salts, slàlom, balanci, passarel·la, tubs... que el ca ha de realitzar en l'ordre correcte i amb el menor temps possible, sempre amb l'ajuda del seu guia.

El guanyador de la prova ni guanya diners ni obté benefici material, simplement el fet d'haver aconseguit passar una estona molt agradable amb el seu ca. Només en els casos de proves rellevants a nivell nacional, com per exemple la Copa de Espanya, s'obtenen subvencions per poder sortir a competir a nivell internacional.

Alguns dels membres del Club Agility Migjorn han quedat més d'un cop entre els tres primers llocs.

Enguany en Rafel va quedar 2n d'Espanya, en Pere va quedar 3r de la Copa Balear de mida gran i na Neus 2a de la Copa Balear de mida petita.

Està clar, idò, que l'important del Club Agility no és el prestigi ni els premis, sinó l'amor que senten pels seus cans, amb els quals comparteixen hores i hores d'entrenament i entreteniment.

Agraïm a Rafel Timoner i a la seva dona, Rebeca Sans, per introduir-nos en el món Agility.

